

Plébániai Hírlevél

Buzdítás ovismisére

Minket a Gondviselés irányított az ovis misékre. Péntek délután. Kelenföldi pályaudvar. Kislánnyommal a zsúfolt peronon. Beérkezik a Szombathelyi IC. A kiadott helyjegyeket böngészi mindenki. Több az utas, mint a számozott ülések. Kalauz javasolja, menjünk a következő kocsiba, mert az üres, oda nem adtak ki helyjegyet. Egy ismeretlen fiatal lánnyal kerülünk hármasan egy fülkébe. Szombathelyig megszületett egy új barátság. A fiatal lány, vagyis akkor már megtudtam, két gyermekes anyuka Zsófi, az ovis misék állandó gitáros-énekeke volt. Másnap, szombaton délután négykor Etussal már mi is az ovis misére mentünk. Azóta, ha tehetem, mindig. Miért?

Sok szülő azért nem hozza gyermekét a templomba, mert nem akarja, hogy zavarja az idősebb korosztályt a misén. Itt tudom, hogy nem gond, ha gyermekem a szokásostól eltérően viselkedik. Több olyan családdal vagyunk együtt, akik kisgyermekkel, kisiskolás-ovis, vagy még kisebb gyermekkel érkeznek. A Szentmise családi hangulatban zajlik, megtartva a liturgikus kereteket. Gitáros énekek, Zsófi irányításával, aki maga is óvó-néni. Énekel és mozgással kísért keresztség, közgyónás, Hiszekegy, amik a gyermekek számára könnyebben rögzülnek, jobban megfoghatóak. Az evangélium elhangzása után két mesében is részesülünk:

egyiket a miséző pap, rendszerint János atya mondja, gyerekekhez szóló példázat. A másikat Réka írja külön minden egyes alkalomra. Egy bábjáték, az evangélium mondanivalójával összhangban, bibliai és mesebeli szereplőkkel: Julcsival, a kislánnyal, édesanyjával, a Csacsival, Pókkal, Röfivel...

Amíg a covid-helyzet engedte, a Szentmise után a gyerekeknek külön foglalkozást tartott Eszter és Fruzsina, igen izgalmas témákban. Magát a templomot járták végig tematikusan, a gyóntató széktől az altemplomig.

Adja meg a Jóisten, hogy minél előbb folytatni lehessen ezeket a foglalkozásokat is. Addig is hívlak Titeket az ovismisére. Gyerekekkel, unokákkal, tesókkal, hogy együtt dicsérhessük az Urat ebben az évben is! Dicsérettessék az Úr Jézus Krisztus!

(Ráczné Bea)

Szentségimádásom

A szentségimádás előtt kell egy ráhangolódás: bevezető ima és Isten, Jézus Krisztus jelenlétébe helyezem magam.

Tudom azt, hogy Jézus Krisztus úgy szeret engem, amilyen vagyok, és erre én csak viszont szeretettel válaszolhatok. Jézus Krisztus várja az én válaszomat,

mert hűtlen csak én lehetek.

Szentségimádás alkalmával párbeszédet folytatok a jó Istennel, Jézus Krisztussal. Imában elmondom bánatomat, örömet, tanácsot kérek Tőle. Amikor úgy érzem, hogy az ügy, amit el kell intéznem, erőmet meghaladja, akkor átadom Neki. Uram, most már Te cselekedj, és mindig van válasz, továbblépés.

Ezzel tulajdonképpen kiüresítem magamat és arra tudok figyelni, amit Jézus Krisztus mond nekem. Megtelik a szívem hálával, imádással, dicsőítéssel és ekkor találkozok a szívem Jézus szívével, ami kimondhatatlan boldogságot jelent.

Deo gratias!

(dr. K.M.)

Házzszentelés

„Békesség e háznak! És minden lakójának!” – szól a köszöntés vízkereszt táján lakásszenteléskor. Mire való ez a szokás, miért jó házzszentelőt tartani? A házzszentelés olyan szent jelek és hozzájuk kötődő imák, amelyek jelzik Isten cselekvését, és előkészítik lelkünket annak befogadására.

A vízkereszt a karácsonyi ünnepkör része. „Az Ige testté lett, és közöttünk vett hajlékot” (vö. Jn 1,14) Jó

Isten lakást vesz.

A vízkereszt liturgiában megszentelt vizet hinti a pap

alkalom lehet a házzszentelés a család és a plébánia papjának baráti találkozására.

A pap ilyenkor közelről találkozhat a keresztény család valóságával. Isten szolgája annak megerősítését hozza a családok számára, hogy fontos szerepe van. A családgyház kapcsolata erősödik a plébániaegyház nagyobb közösségével. A közös ima, amelyben az erényes családi életért és a gonosz cselvetéseinek távoltartásáért is könyörgünk, már megteremti azt a légkört, hogy

a ház vagy lakás minden egyes helyiségébe.

Mindenki a ház legeldugottabb zugaiba is eljuthat ilyenkor: a hálósobába vagy a gyerekszobába, az éléskamrába és a mosdóba is – jó, ha semmi nem marad ki a kis körmenetből, amelyet közös éneklés kísérhet. Elénekeljük Mária hálaénekét, a Magnificatot. Mi ennek az értelme? Azzal, hogy ilyenkor végigjárjuk a házat, átélhetjük, hogy Isten szerető figyelme az otthon minden szegletére kiterjed, nem marad rejtve előtte semmi az életünkből. Ő betölti a családi hajlékot. Betölti közös életünket. Semmi sem idegen számára belőle. Hiszen emberré lett, egy lett közülünk!

Otthonainkba kérhetünk a vízkeresztkor megszentelt vízből is: a keresztségünkre, istengyermezségünkre és megtisztulásunkra emlékeztető szenteltvíz része lehet napi imáinknak, szokásainknak is. Sok régi családi hajlékban van szenteltvíztartó a falon.

A szentelés befejező mozzanataként a bejárati ajtó szemöldökfájára felírják az évszámot, valamint a C + M + B betűket, amelyek a latin mondatot rövidítik: „Christus Mansionem Benedicat”, vagyis „Krisztus áldja meg e hajlékot!”. Ez a néhány betű egész évben, emlékeztethet arra, hogy Krisztus áldó keze minden körülmények között otthonunk felett van.

(Fehérvári Jákó OSB: A házzszentelés hagyományáról)